

Lời người ra đi.

Trần Hoàn

Một chiều anh bước đi em tiễn chân anh tận cuối đồi nghe dặn
Ngày nào nghe tiếng chim ca lú lo trên cành hoa đào em nhủ
lời rằng chiến đấu đừng sờn lòng rằng sóng gió đừng sờn lòng đừng nề gian
lòng rằng bóng dáng người tình về về đến bến đò đầu làng là giờ anh
khổ về... Lá vàng rơi mưa buồn rơi bao lớp người tiễn tuyến tuôn
Em thâm ghi câu biệt ly ghi tiếng lòng của lớp ra
ra ngăn quân thù dày xéo dân ta cho một ngày mới một nguồn
đi đem cuộc đời về bến vinh quang cho một chiều đến một chiều
vui tới xuân phơi phơi Như giòng sông qua đại
lưu luyến sống triu mến Cho hồn ta dâng tình
dương qua bao ghềnh và đá cheo leo Gió mưa đừng sờn lòng em ơi mới tới
ca cho bao lòng thơm ngát hương hoa Cho men đời ngào ngọt bao la cho ngày
ngày nắng ấm Dù xa xôi em nhớ lời rằng muốn có một ngày
về ấm cúng Và em ơi em nhủ lòng rằng muốn hát bài hùng
về thì chiến đấu đừng sờn lòng đừng nề gian khổ em ơi.
phùng thì em ơi đừng sầu lòng đợi chờ anh về em ơi. (1951)